

عنوان مقاله:

حمل و نقل ریلی و لزوم گسترش آن به عنوان شریان حیاتی ارتباطات فیزیکی مردم در شهرها

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران ، معماری و شهر سازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

یوریا بزرگی - ۱- راهبر قطار سازمان حمل و نقل ریلی شیراز و کارشناس مهندسی تکنولوژی برق، شیراز، ایران

محمد شعبانی مطلق - ۲- راهبر قطار سازمان حمل و نقل ریلی شیراز و کارشناس مهندسی برق، شیراز، ایران

رضا دهقانی - ۳- راهبر قطار سازمان حمل و نقل ریلی شیراز و کارشناس مهندسی تکنولوژی برق، شیراز، ایران

پیمان زارع - ۴- راهبر قطار سازمان حمل و نقل ریلی شیراز و کارشناس مهندسی برق، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

ارتقاء و بهبود سامانه های حمل و نقل عمومی به عنوان راهکاری مهم در راستای افزایش کارایی و مطلوبیت حمل و نقل عمومی مطرح می باشد. این فعالیت شهری تغییرات فضایی و کاربری های گسترده ای را برای شهرها بوجود آورده است. در واقع ویژگی های منحصر به فرد شهرها باعث این شده که حمل و نقل شهری در هر مکان متفاوت از سایر مکان های دیگر باشد. از سویی گردشگران شهری که به شهرها مسافرت می کنند، بنا بر دو انگیزه و هدف اصلی به مسافرت می پردازند؛ این دو هدف که در واقع مهمترین پارامترهای تحقق گردشگری شهری هستند، تجارت و فرهنگ می باشند. در ایران هم این دو هدف اصلی برای گردشگران شهری داخلی مخصوصا سفر به کلانشهرها و وجود انگیزه های متنوعی چون استفاده از خدمات پزشکی، دیدار اقوام و آشنایان، بازدید از گنجینه ها و آثار تاریخی، رفتن به تئاتر و سینما، توجه به فرصت های ورزشی، دیدن مناظر شهری، پیدا کردن سرگرمی مانند: نمایشگاه، فروشگاه، مراکز خرید شهرسازی ها، زیارت و... می تواند کمک بسیاری به توسعه پایدار و محلی این ویژگی شهری کند که تمامی این موارد لزوم توجه به توسعه حمل و نقل عمومی را بیش از پیش نمایان می سازد. نتایج این پژوهش نشان داد که مهم ترین عامل در ایجاد هماهنگی بین برنامه ریزی فعالیت های حمل و نقل شهری با الگوهای رفتاری شهروندان توسط مدل AHP فاکتورهای مرتبط به توسعه حمل و نقل همگانی بر کاهش معضلات شهری می باشد. این در حالی است که کمترین امتیاز از آن فاکتورهای مرتبط به تاثیر توسعه حمل و نقل همگانی بر بهبود سرانه اقتصادی شهروندان شده است. همچنین در مورد زیرمعیارها نیز، به ترتیب: کاهش ترافیک به واسطه توسعه حمل و نقل عمومی و کاهش تردد خودروهای شخصی تک سرنشین، کاهش معضل تامین پارکینگ خودروهای شخصی و خلوت تر شدن معابر و خیابان ها، تنوع خطوط ارتباطی شامل مترو، خط واحد، BRT و افزایش قدرت تصمیم گیری شهروندان، دریافت مستقیم عوارض و مالیات از شهروندان و توسعه خدمات نوسازی ناوگان عمومی، کاهش تجمع و افزایش امکان خدمات دهی شهری (آمبولانس، خودروهای آتش نشان، گشت تخلفات شهرداری و ...) دارای پنج رتبه اول مزایا و معایب در توسعه حمل و نقل همگانی و ایجاد هماهنگی بین برنامه ریزی فعالیت های حمل و نقل شهری با الگوهای رفتاری شهروندان هستند.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: هماهنگی بین برنامه ریزی فعالیت های حمل و نقل شهری، الگوهای رفتاری شهروندان، شهرداری، مدیریت شهری، شهرداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756649>

